

Dodatno gradivo

za 11. redno sejo Občinskega sveta Občine Vrhnika,

ki bo v ČETRTEK, 12. novembra 2020, ob 18. uri

v aplikaciji ZOOM

Številka: 9000-11/2020 (1-02)
Datum: 4. 11. 2020

ČLANOM OBČINSKEGA SVETA
OBČINE VRHNIKA

ZADEVA: Dodatno gradivo za 11. redno sejo Občinskega sveta Občine Vrhnika

V prilogi vam dostavljamo dodatno gradivo za 11. redno sejo Občinskega sveta Občine Vrhnika, ki bo 12. 11. 2020, in sicer:

- K točki 10: Odgovori na pobude in vprašanja članov občinskega sveta

Lep pozdrav.

Župan
Daniel Cukjati l.r.

K točki 10

VPRAŠANJE JE POSTAVIL: David Kastelic na 10. redni seji OS, 24. 9. 2020

VPRAŠANJE:

Leta 2019 in leta 2020 sta bili izrečeni sodbi Okrajnega in Višjega sodišča v Ljubljani zoper obdolženca pravno osebo Zavod Ivana Cankarja Vrhnika in njenega zastopnika direktorja zavoda g. Boštjana Koprivca. Obdolžena pravna in odgovorna oseba sta bili spoznani za odgovorni za prekršek po 111. členu Zakona o javnem naročanju. Ker je OS OV ustanovitelj Zavoda ZIC, imamo svetnice in svetniki OS OV pravico, da se seznanimos s sodbama. Zato prosim župana, kot predsedujočega občinskemu svetu, da poskrbi, da se svetniki seznanimos s sodbama.«

ODGOVOR:

V predloženi sodbi Višjega sodišča v Ljubljani, opr. št. PRp 315/2019, ki se nanaša na prekrškovni postopek zoper ZIC so zakriti tisti podatki, ki glede na določila Zakona o dostopu do informacij javnega značaja nimajo narave informacije javnega značaja.

Vsebinsko gre za podatke, katerih razkritje bi pomenilo kršitev varstva osebnih podatkov v skladu z zakonom, ki ureja varstvo osebnih podatkov. Zakritje podatkov je skladno z mnenjem Informacijskega pooblaščenca, kot je primeroma izraženo v javno objavljeni odločbi Informacijskega pooblaščenca št. 090-168/2015/13, ki obravnava osebne podatke javnih uslužbencev oz. funkcionarjev v povezavi s prekrškovnim postopkom.

ODGOVOR JE PRIPRAVIL: Župan Daniel Cukjati

PREJETO

09-06-2020 106-1-01-18

PRp 315/2019

REPUBLIKA SLOVENIJA
VIŠJE SODIŠČE V LJUBLJANI

SODBA

V IMENU LJUDSTVA

Višje sodišče v Ljubljani je v senatu, ki so ga sestavljali višji sodnik in sodnici Boštjan Kovič kot predsednik, Živa Bukovac kot poročevalka ter Elizabeta Žgajnar kot članica,

ob sodelovanju Mirjane Zagorec kot zapisnikarice,

v zadevi o prekršku zoper obdolženo pravno osebo: ZAVOD IVANA CANKARJA ZA KULTURO, ŠPORT IN TURIZEM VRHNIKA in obdolženo odgovorno osebo:

zaradi prekrškov po 5. točki prvega odstavka 109. člena Zakona o javnem naročanju (ZJN-2) in po 2. točki prvega odstavka 111. člena Zakona o javnem naročanju (ZJN-3),

o pritožbi zagovornice pravne osebe in odgovorne osebe, odvetnice Tine Kikelj iz Odvetniške pisarne Kikelj iz Ljubljane, zoper sodbo Okrajnega sodišča v Ljubljani PR 1759/2018-2429 z dne 16. 8. 2019,

na seji 7. maja 2020

RAZSODILO:

- I. Pritožba se zavrne kot neutemeljena in se potrdi sodba sodišča prve stopnje.
- II. Pritožnika morata plačati kot stroške pritožbenega postopka sodno takso pravna oseba v znesku 1.950,00 EUR in odgovorna oseba v znesku 90,00 EUR.

OBRAZLOŽITEV:

- I. V uvodoma navedeni sodbi je okrajno sodišče pod I. obdolženo pravno osebo spoznalo za odgovorno, da je v zvezi z opravljanjem kulturne dejavnosti – izdajanje občinskega informativnega glasila, kot naročnik kršila določbe 39. člena v zvezi s prvim odstavkom 1. člena Zakona o javnem naročanju (ZJN-3), ker je preko odgovorne osebe [REDACTED] oddala javno naročilo storitve – tiskanje glasila „Naš časopis“, ne da bi predhodno izvedla katerega izmed postopkov oddaje javnih naročil predpisanih v določbah od 40. do 47. člena ZJN-3, s čimer je storila prekršek po tretjem odstavku v zvezi z 2. točko prvega odstavka 111. člena ZJN-3 ter ji je na podlagi tretjega odstavka 111. člena ZJN-3 in 26. člena Zakona o prekrških (ZP-1) izreklo globo 13.000,00 EUR in naložilo plačilo sodne takse v znesku 1.300,00 EUR; pod II. je obdolženega [REDACTED] kot odgovorno osebo [REDACTED] spoznalo za odgovornega, da je kršil določbe 39. člena v zvezi s prvim odstavkom 1. člena ZJN-3 s tem, da je oddal javno naročilo, ne da bi izvedel katerega izmed predpisanih in dovoljenih postopkov javnega naročanja, ki so bili glede na vrednost javnega naročila blaga (20.000,00 EUR do 134.000,00 EUR brez DDV) obvezni ter je tako storil prekršek po petem odstavku v zvezi z 2. točko prvega odstavka 111. člena ZJN-3 in mu je na podlagi petega odstavka 111. člena ZJN-3 in 26. člena ZP-1 izreklo globo 600,00 EUR in naložilo plačilo sodne takse v znesku 60,00 EUR. Pod III. je zoper isto pravno osebo zaradi prekrška po drugem odstavku v zvezi s 5. točko prvega odstavka 109. člena Zakona o javnem naročanju (ZJN-2), storjenega 12. 1. 2016, postopek ustavilo na podlagi 4. točke prvega odstavka 136. člena ZP-1 zaradi zastaranja pregona ter je odločilo, da stroški postopka bremenijo proračun; pod IV. je ustavilo postopek iz razloga po 4. točki prvega odstavka 136. člena ZP-1 in odločilo, da stroški postopka bremenijo proračun tudi zaradi dne 21. 1. 2016 storjenega prekrška [REDACTED] kot odgovorne osebe.

2. Zoper sodbo vlagata skupno pritožbo pravna oseba in odgovorna oseba po zagovornici zaradi bistvenih kršitev določb postopka o prekršku, kršitve materialnih določb zakona, zmotne in nepopolne ugotovitve dejanskega stanja in odločitve o sankcijah. Iz vsebine pritožbenih navedb izhaja, da se pritožujeta le glede obsodilnega dela sodbe, torej odločitve pod I. in II. Menita, da je sodba nepravilna in nezakonita, sicer pa višjemu sodišču predlagata, da pritožbi ugodí in izpodbijano sodbo spremeni v odločitvi o sankciji za prekršek (uporaba omilitvenih določil po 26. členu ZP-1), podrejeno pa, da izpodbijano sodbo razveljavi in vrne zadevo prvostopenjskemu sodišču v ponovno odločanje. V dopolnitvi pritožbe le prilagata sodbo PR 1369/2015 z dne 18. 9. 2015, na katero se pritožba sklicuje.
3. Predlagatelj (Državna revizijska komisija za revizijo postopkov oddaje javnih naročil) ni vložil pritožbe zoper odločitvi pod III. in IV., s katerima je bil zoper pravno osebo in odgovorno osebo ustavljen postopek o prekršku z dne 21. 1. 2016; prav tako ni podal odgovora na pritožbo pravne in odgovorne osebe prekrška z dne 23. 12. 2016 pod I. in II. izreka sodbe.
4. Višje sodišče se bo tako opredeljevalo le do pritožbenih navedb v zvezi s prekrškom z dne 23. 12. 2016.
5. Pritožba ni utemeljena.

Bistvene kršitve

6. Ob preizkusu razlogov sodbe glede pritožbenega razloga iz 1. točke 154. člena ZP-1 (bistvene kršitve določb postopka o prekršku) višje sodišče ugotavlja, da izpodbijana sodba ni obremenjena z nobeno od bistvenih kršitev in tako tudi ne z izrecno uveljavljeno absolutno bistveno kršitvijo iz 8. točke prvega odstavka 155. člena ZP-1, ki jo uveljavlja pritožba z navedbo, da je obdolženec v pisnem zagovoru predlagal zaslišanje treh razbremenilnih prič: [REDACTED], [REDACTED] in [REDACTED]. Poleg tega je predlagal tudi pridobitev pojasnila oziroma zaslišanje [REDACTED] medtem ko je sodišče v 3. točki obrazložitve sodbe zavrnilo le dokazna predloga za zaslišanje prič [REDACTED] in [REDACTED] (z obrazložitvijo, da je njuno zaslišanje zaradi jasnosti zadeve odveč), ni pa odločalo še o dveh dokaznih predlogih (priči [REDACTED] in [REDACTED]), poleg tega se sodišče ni zadostno opredelilo do zavrnitve dokaznih predlogov za zaslišanje prič [REDACTED] in [REDACTED], saj je

obrazložilo le, da je njuno zaslišanje zaradi jasnosti zadeve odveč), pri čemer pa bi bilo zaslišanje navedenih dveh prič pomembno zlasti zaradi ugotavljanja subjektivnih elementov prekrška (krivde), zato bi sodišče moralo dokaznemu predlogu ugoditi.

7. Absolutna bistvena kršitev iz 8. točke prvega odstavka 155. člena ZP-1 je podana „če je izrek sodbe nerazumljiv, če nasprotuje sam sebi ali razlogom sodbe; ali če sodba nima razlogov oziroma so razlogi nerazumljivi“. Že takšno določilo kaže na to, da bi bila navedena s pritožbo zatrjevana absolutna bistvena kršitev podana le, če sodba ne bi imela nikakršnih razlogov o zavrnitvi dokaznih predlogov, medtem ko jih izpodbijana sodba vsebuje, kar nenazadnje potrdi tudi pritožba z navedbo, da se sodišče ni zadostno opredelilo do zavrnitve dokaznih predlogov za zaslišanje prič [REDACTED] in [REDACTED] s tem, ko je navedlo, da je njuno zaslišanje zaradi jasnosti zadeve odveč. Pritožba nadalje uveljavlja, da sodišče sploh ni odločalo o dokaznih predlogih glede zaslišanja [REDACTED] in [REDACTED] toda pregled spisovnih podatkov pokaže, da pred sodiščem ustno zaslišani obdolženi [REDACTED] ni podal dokaznih predlogov, v pisnem zagovoru pa je v svojem imenu (priloga B3) in kot [REDACTED] (priloga B4) predlagal za pričo [REDACTED] (ki bi pričal o tem, da je poklical tiskarne v Sloveniji glede tiskanja v ustreznem formatu), [REDACTED] ki bi izpovedal o istem, ter [REDACTED] ki bi povedal, za koliko bi se povečal obseg časopisa, če bi tiskali v manjšem formatu; medtem ko je glede [REDACTED] navedel, naj sodišče le po potrebi pridobi njegovo pojasnilo glede podanega odgovora v dopisu z dne 14. 12. 2018. Zaradi navedenega višje sodišče ugotavlja, da je obdolženec jasno in substancirano podal dokazne predloge za zaslišanje [REDACTED], [REDACTED] in [REDACTED], ne pa tudi [REDACTED]. V zvezi z razlogi sodbe višje sodišče ugotavlja, da bi okrajno sodišče lahko ugotovilo naslov, na katerega bi povabilo [REDACTED] in [REDACTED], saj je iz pisnega zagovora (priloga B3) razvidno, da je [REDACTED], ki je zaposlen v Zavodu, medtem ko je [REDACTED], prav tako je bilo v pisnem zagovoru pojasnjeno, kaj bi priče vedele povedati, zaradi česar je mogoče šteti, da so bili dokazni predlogi substancirani. Pač pa višje sodišče pritrjuje razlogom sodbe, da je zaslišanje prič (izrecno navedenih dveh prič in tudi vseh ostalih predlaganih in posredno zavrnjenih) zaradi jasnosti zadeve odveč, saj je jasnost zadeve pojasnjena v nadaljnjih razlogih sodbe, v točki 12. Tam sodišče zavrača

navedbo obdolžencev, da je v RS v letu 2017 le ena tiskarna (Tomograf Tomo Cesar s.p.) lahko tiskala časopis v formatu, ki je v Programski zasnovi Našega Časopisa določen, kot neresnično, zato obdolžencev ne bi mogla razbremeniti odgovornosti za prekršek. Poleg tega je navedlo, da „tehnični razlog“ ni bil izpolnjen, saj v primeru izdaje občinskega glasila tiskarski format ne predstavlja bistvene vsebine, ampak bi se format lahko spremenil že pred letom 2016, glede na to, da je obdolženi [REDACTED] v ustnem zagovoru navedel, da se je nato format v letu 2017 in 2018 spremenil na zahtevo [REDACTED]. Iz celotnih razlogov sodbe torej izhaja, zakaj je sodišče „zaradi jasnosti zadeve“ zavrnilo dokazne predloge, zato pritožbeno sodišče zavrača pritožbene navedbe o obstoju bistvenih kršitev (absolutne bistvene kršitve iz 8. točke prvega odstavka 155. člena ZP-1, kot tudi bistvene kršitve iz drugega odstavka 155. člena ZP-1, ki bi vplivala na zakonitost sodbe).

Kršitve materialnega prava

8. V zvezi s pritožbenim razlogom po 2. točki 154. člena ZP-1 „zmotna uporaba materialnega prava“ pritožba izraža nestrinjanje z zaključki sodbe, da je obdolženec prekršek storil z eventualnim naklepom, kar je sodišče utemeljilo na dejstvu, da je obdolženec [REDACTED] ter dejstvu, da se je obdolženi [REDACTED] zavedal, da je dolžan poznati veljavno zakonodajo s področja javnih naročil, nato pa zaključilo, da se je zavedal, da bi moral po ugotovitvi, da javno naročilo storitve „Tiskanje občinskega glasila Naš Časopis“ presega mejno vrednost 20.000,00 EUR brez DDV oddati javno naročilo po postopku oddaje naročila male vrednosti ali uporabiti katerikoli drug postopek iz 39. do 47. člena ZJN-3, pa tega ni storil; sodišče ni upoštevalo ustnega in pisnega zagovora obdolženca, da je leta 2006 [REDACTED] podpisal dve pogodbi o tiskanju glasila „Naš Časopis“ s Tomografom, pri čemer je 23. 12. 2016 podpisal pogodbo brez javnega razpisa, ker je bil na podlagi pridobljenih informacij in na podlagi preteklih izkušenj prepričan, da druge tiskarne v Sloveniji ne ponujajo tiska v zahtevanem formatu; eventualni naklep je podan, kadar se storilec zaveda možnosti uresničitve nekega zakonskega opisa kaznivega dejanja, kljub temu pa ne odstopi od svojih načrtov in se z možnostjo črnega scenarija sprijazni, medtem ko je glede na obdolženčev zagovor mogoče zaključiti le, da je bil prepričan, da so podane takšne okoliščine, da je dopustna

neposredna sklenitev pogodbe z izvajalcem, kar pa pomeni, da je ravnal v dejanski zmoti v širšem pomenu, dejanska zmota pa pomeni negacijo naklepa in je glede na obdolženčev odnos do celotnega dejanja kvečjemu podana nezavestna malomarnost.

9. Pritožbeno sodišče ob preizkusu razlogov sodbe glede zatrjevane zmotne uporabe materialnega prava ugotavlja, da sodba ni obremenjena z materialnimi kršitvami (ZP-1 ali ZJN-3) in so tudi neutemeljene pritožbene navedbe o zmotni uporabi materialnega prava v zvezi z opredelitvijo oblike krivde (eventualni naklep). Zaključki sodišča, da je obdolženi [REDACTED] [REDACTED] prekršek storil z eventualnim naklepom, so namreč pravno pravilni upoštevaje določila 8. člena ZP-1 in 25. člena Kazenskega zakonika (KZ-1), ki opredeljuje eventualni naklep kot tisto stopnjo odgovornosti, pri kateri se je storilec (obdolženec) zavedal, da lahko stori dejanje, pa je v to privolil, pri čemer je sodišče v točki 19 razlogov sodbe določno navedlo, na podlagi katerih ugotovitev – dejstev šteje, da se je obdolženec odgovorna oseba zavedal, da lahko stori dejanje in na podlagi česa šteje, da je v to privolil, kar pomeni, da se je opredelilo do zavestnega in voljnega elementa eventualnega naklepa.

III. „Zmotna in nepopolna ugotovitev dejanskega stanja“

10. Iz pritožbenih navedb v bistvu izhaja, da se obdolženca ne strinjata z ugotovitvijo dejanskega stanja glede v sodbi ugotovljene oblike krivde odgovorne osebe (eventualnega naklepa); ne izpodbijata pa ugotovitev sodišča v zvezi z dejanskim stanjem v objektivnem delu. Iz navedb pritožbe pravne in odgovorne osebe izhaja, da sprejemata argumente sodišča podane v točki 9 sodbe (ki se opirajo na zagovore, predvsem pa na račune v prilogi A15 in na pogodbo v prilogi A9) in izračune sodišča, da je oddana pogodbeni vrednost oddanega javnega naročila storitve znašala 45.318,42 EUR brez DDV, kar presega vrednost 20.000,00 EUR brez DDV, zato bi morala obdolžena odgovorna oseba, po izračunu ocene vrednosti na podlagi določb 24. člena ZJN-3, javno naročilo storitve tiskanja glasila „Naš Časopis“ oddati po enem od postopkov določenih v členih od 39 do 47 ZJN-3. Tudi (pravilnih) ugotovitev sodišča, da v obravnavanem primeru ni podana nobena od pravnih situacij, pri katerih (skladno s 46. členom ZJN-

3) naročnik lahko uporabi postopek s pogajanjem brez predhodne objave za javno naročilo gradenj, blaga ali storitev in da torej tudi ni podan v zagovorih uveljavljan razlog iz 2. alineje c. točke prvega odstavka 46. člena ZJN-3, pritožbi ne izpodbijata in jih torej sprejemata.

11. Dejansko stanje pa je bilo pravilno in popolno ugotovljeno tudi v subjektivnem delu. Višje sodišče se namreč strinja z razlogi sodbe, da glede na listinske dokaze dopolnitev dokaznega postopka z zaslišanjem prič [REDACTED] in [REDACTED] ni potrebna niti za ugotovitev krivde. Pritožbene navedbe le ponavljajo navedbe zagovorov, da je bil obdolženec ob podpisu pogodbe z dne 23. 12. 2016 zaradi od [REDACTED] in [REDACTED] pridobljenih informacij prepričan, da so izpolnjeni pogoji po ZJN-3 za neposredno sklenitev pogodbe, vendar je sodišče take navedbe pravilno ovrglo v točki 12 obrazložitve sodbe z navedbo, da so neresnične trditve, da je bila v letu 2017 le ena tiskarna (Tomograf Tomo Cesar s.p.), ki je lahko tiskala časopis v takem formatu, kot je v programski zasnovi Našega Časopisa ter tovrstne trditve tudi sicer ne bi mogle obdolženca razbremeniti odgovornosti za prekršek. V zvezi s tem je podalo razloge, s katerimi se pritožbeno sodišče strinja (pritožba pa jim ne oporeka), da je izjema od uporabe siceršnjih določil ZJN-3 v zvezi z obveznim javnim razpisom naročila storitev podana le, če iz tehničnih razlogov konkurence ni za predmet naročanja, v obravnavanem primeru pa bi se format časopisa lahko prilagodil. Pri ugotovitvi, da je bila sprememba formata možna, pa se je oprlo na ustni zagovor obdolženega [REDACTED] da se je format v letu 2017 in 2018 spremenil na zahtevo oblikovalca in torej ni razloga, da se ne bi mogel spremeniti že pred letom 2016 in pred sklenitvijo konkretne pogodbe z dne 23. 12. 2016. Prav tako je z izvedenim dokaznim postopkom ugotovilo, da bi lahko tovrstno storitev opravil vsaj še en izvajalec iz Republike Slovenije (Leykam d.o.o.) in v letu 2017 tudi Tiskarna Delo d.o.o., kar izhaja iz pojasnila družbe Delo d.o.o. v prilogi A12; na morebitni javni razpis pa bi se lahko javil tudi kakšen ponudnik iz Evrope ali bi lahko podal ponudbo tudi drug ponudnik s sedežem v Republiki Sloveniji skupaj s partnerjem ali podizvajalcem iz tujine. Takim obširnimi razlogom sodbe pritožba niti ne oporeka. Tako ne morejo biti uspešne pritožbene navedbe, da bi [REDACTED] in [REDACTED] lahko pojasnila, da je bil obdolženec zaradi njunih obvestil prepričan, da so podane takšne okoliščine, da je dopustna neposredna sklenitev pogodbe. Sicer pa sodba sodišča prve stopnje pravilno poudarja, da gre pri obdolžencu za [REDACTED], ki je bil

kot tak odgovoren za zakonitost dela zavoda in ki je moral pri vodenju poslov ravnati z javnimi sredstvi s skrbnostjo vestnega gospodarstvenika in je bil dolžan skrbeti za zakonito izvedbo in odločanje tudi ob javnem naročanju blaga, storitev in gradenj, v katerih je pravna oseba nastopala kot naročnik (točka 17 razlogov). Glede na obdolženčevo [REDACTED] velja domneva, da je usposobljen za vodenje in zastopanje obdolžene pravne osebe v vseh poslih ter ga je kot [REDACTED] naročnika v smislu predpisov o javnem naročanju šteti za strokovnjaka, ki pozna vse predpise povezane z delovanjem javnega zavoda, kar tudi utemeljeno navaja sodba (točka 18 razlogov). Ker se odgovorna oseba na takem položaju ne more uspešno sklicevati na informacije, ki jih ni pridobila sama, temveč od drugih; tudi zaslišanje teh oseb ni potrebno ter pritožbene navedbe, ki le ponavljajo obdolženčev zagovor, da je bil prepričan, da so podane takšne okoliščine, da je dopustna neposredna sklenitev pogodbe z izvajalcem Tomografom s.p., ne morejo biti uspešne. Sodišče tako v točki 19 razlogov sodbe zaradi dejstva, da obdolženec ni sam preverjal informacije ali res edino ena tiskarna v Sloveniji ponuja tisk v zahtevanem formatu niti ni predlagal spremembe formata, pravilno zaključi, da se je obdolženec nedvomno zavedal, da lahko stori prepovedano dejanje, pa je v to privolil, ko je podpisal dne 23. 12. 2016 pogodbo, ki je bila celo enaka (le z drugim datumom in drugo navedbo leta), kot že pogodba o tiskanju glasila z izvajalcem Tomograf Tomo Cesar s.p. z dne 15. 1. 2015, ko sta v takem formatu tiskali vsaj še dve tiskarni. Pravilne so ugotovitve sodbe o obstoju eventualnega naklepa tudi v zavestnem delu: da se je obdolženec, ki je [REDACTED], ki je v tem času ves čas nastopala kot naročnica storitev tiskanja, nedvomno zavedal, da mora po izračunu in ugotovitvi, da javno naročilo storitve tiskanja presega mejno vrednost 20.000,00 EUR brez DDV, oddati javno naročilo po postopku oddaje naročila male vrednosti ali katerem drugem postopku iz 39. do 47. člena ZJN-3, vendar je le postopal po praksi, ki jo je pri naročanju iste storitve uvedel v preteklih letih, saj je sklenil pogodbo o tiskanju, ki je enaka tisti, sklenjeni v predhodnih letih (prilogi A3 in A9).

12. Neutemeljene so glede na navedeno navedbe o dejanski zmoti, ki jo prvič uveljavlja šele pritožba, pri čemer KZ-1 v 30. členu (v zvezi z 8. členom ZP-1) določa, da ni kriv le tisti, kdor v dejanski zmoti stori dejanje, ki ga zakon določa kot naklepno kaznivo dejanje (prvi odstavek) ter pravilno sodba navaja v točki 19, da je za prekršek glede na 9. člen ZP-1 odgovoren

storilec ne glede na to, ali ga stori iz malomarnosti ali z naklepom (in materialni zakon ZJN-3 za tak prekršek ne zahteva naklepa). Brezpredmetne so zato pritožbene navedbe, da je po mnenju obdolženca kvečjemu podana nezavestna malomarnost, kar je tudi sicer v nasprotju z izvedenimi dokazi in pravilnimi ugotovitvami sodbe v zvezi z odgovornostjo obdolženca. Iz razlogov sodbe tudi izhaja, da je sodišče presojalo zavestni in voljni element v času storjenega prekrška (tempore criminis); prav tako je sodišče svojo sodbo izoblikovalo na podlagi presoje vseh okoliščin primera, zato je neutemeljeno sklicevanje pritožbe na M. Ambroža v prispevku „dileme eventualnega naklepa“.

IV. „Odločba o sankciji“

13. Višje sodišče ob preizkusu obdolžencema izrečenih sankcij ugotavlja, da je bila le-ta obema izrečena v zakonitem znesku in ob upoštevanju določil 26. člena ZP-1 o splošni odmeri sankcij. Pravni osebi je bila izrečena globa v višini 13.000,00 EUR, pri čemer drugi odstavek 111. člena ZJN-3 za prekršek po 2. točki prvega odstavka 111. člena ZJN-3 določa, da se pravna oseba take velikosti kaznuje z globo 12.500,00 do 50.000,00 EUR, iz česar je razvidno, da je bila globa izrečena le 500,00 EUR nad spodnjo predpisano mejo. Sodišče prve stopnje je odmero globe pravni osebi ustrezno obrazložilo v točki 20 sodbe in je pravilno upoštevalo poleg gmotnega stanja pravne osebe tudi vrednost javnega naročila oziroma presežek nad 20.000,00 EUR, ki je limit za oddajo javnega naročila, kot olajševalno okoliščino pa je upoštevalo, da pravna oseba ni bila pravnomočno kaznovana za prekrške. Prav tako je pri odmeri globe odgovorni osebi upoštevalo, da je v petem odstavku 111. člena ZJN-3 za tak prekršek predpisana globa v razponu od 500,00 do 2.000,00 EUR ter je v točki 21 razlogov sodbe navedlo, da je upoštevalo pri odmeri globe obdolžencu [REDACTED] da gre za hujši prekršek, da je bil ta storjen z eventualnim naklepom, obdobje, v katerem je protipravno stanje trajalo in znesek vrednosti oddanega javnega naročila mimo določil ZJN-3, obdolženčevo premoženjsko stanje ter kot olajševalno okoliščino nekaznovanost. Ker je obdolžencu tako izreklo globo v višini 600,00 EUR (ne pa tudi fakultativno predpisane stranske sankcije izločitev iz postopkov javnega naročanja), višje sodišče ugotavlja, da je tudi odločitev o sankciji odgovorne osebe primerna vsem okoliščinam.

Kot nekritične višje sodišče ocenjuje zato pritožbene navedbe o prestrogem

kaznovanju obdolžene pravne osebe in obdolžene odgovorne osebe ob dejstvu, da jima je bila izrečena globa le malo nad spodnjo predpisano mejo. V zvezi z zadevo PR 1369/2015, na katero se sklicuje pritožba in ki jo prilaga v dopolnitvi pritožbe, pa višje sodišče ugotavlja, da gre le za eno od zadev, ki jih je obravnavalo okrajno sodišče, ki ne oblikuje sodne prakse (to oblikuje le Vrhovno sodišče RS), poleg tega iz klavzule pravnomočnosti na sodbi PR 1369/2015-2428 z dne 13. 10. 2017 izhaja, da je postala pravnomočna 26. 10. 2017 (za pravno osebo) oziroma 10. 11. 2017 (za odgovorno osebo), kar pomeni, da sodba niti ni bila preizkušena pri pritožbenem sodišču. Sodba je za obravnavano zadevo zato pravno nepomembna. Sicer pa v postopku o prekršku velja načelo individualizacije kazenskih sankcij in je potrebno ob izreku sankcij upoštevati v konkretni zadevi ugotovljene okoliščine za njihovo izbiro in odmero.

14. Neutemeljene so pritožbene navedbe, da so okoliščine v konkretnem primeru takšne, da terjajo uporabo omilitvenih določil po šestem odstavku 26. člena ZP-1, da se obdolženima namesto globe izreče opomin. Omilitvena določila po šestem odstavku 26. člena ZP-1 je možno uporabiti in globo omiliti pod spodnjo predpisano mejo le, če obstajajo posebne olajševalne okoliščine, ki pa morajo biti kvalitativno drugačne od siceršnjih olajševalnih okoliščin, ki vplivajo na odmero globe po določilih 26. člena ZP-1; takih posebnih olajševalnih okoliščin pa pritožba ne obrazloži, temveč podaja nekritično mnenje (ki je bilo s to sodbo že zavrnjeno), da je podana le nezavestna malomarnost, kar pa tudi sicer ne bi moglo vplivati na izrek globe pod spodnjo predpisano mejo. Opomin je prav tako mogoče izreči obdolženim (pravni ali odgovorni osebi) le pod posebnimi pogoji, ki jih določa 21. člen ZP-1. Tako sme opomin sodišče izreči za prekršek storjen v takih olajševalnih okoliščinah, ki ga delajo posebno lahkega; o tem pa ni mogoče govoriti pri prekršku, ki šteje med hujše prekrške po ZJN-3 niti niso podane take olajševalne okoliščine, ki bi prekršek delale posebno lahek.
15. Zaradi navedenega je višje sodišče na podlagi tretjega odstavka 163. člena ZP-1 pritožbo pravne osebe in odgovorne osebe zavrnilo kot neutemeljeno in je potrdilo sodbo sodišča prve stopnje, saj je ugotovilo, da niso podani razlogi, zaradi katerih se sodba izpodbija in tudi ne take kršitve, na katere višje sodišče pazi po uradni dolžnosti na podlagi 159. člena ZP-1.
16. Ker pritožba ni bila uspešna, je pritožbeno sodišče pritožnikoma pravni

osebi in odgovorni osebi na podlagi določil 147. člena ZP-1 naložilo še plačilo sodne takse za pritožbeni postopek. Pri odmeri je upoštevalo tarifni del Zakona o sodnih taksah (ZST-1) in je v skladu s tar. št. 8132 in 8111 ZST-1 s faktorjem 1.5 pomnožilo znesek sodne takse, ki predstavlja 10 % izrečene globe. Pravna oseba bo tako morala plačati sodno takso v znesku 1.950,00 EUR, odgovorna oseba pa v znesku 90,00 EUR, pri čemer bosta morala pritožnika plačati sodno takso po prejemu te sodbe in poziva za plačilo ter v roku, ki bo naveden v pozivu, sicer se bo prisilno izterjala.

Ljubljana 7. maj 2020

Zapisnikarica:
Mirjana Zagorec l.r.

Predsednik senata:
Boštjan Kovič l.r.

VPRAŠANJE JE POSTAVIL: David Kastelic na 10. redni seji OS, 24. 9. 2020

VPRAŠANJE:

G. David Kastelic je povedal, da so na svetu knjižnice izpostavili skrb glede objekta »Koreja«, objekt je dotrajan, skrbi jih, da bi se v njem začele zbirati skupine ljudi, ki bi kalile nočni red in mir.

ODGOVOR:

Občina Vrhnika bo skupaj z MIREDom proučila zakonske možnosti odreditve ureditve objekta. Zakon o urejanju prostora (Uradni list RS, št. [61/17](#)) sicer odpira določene možnosti, a v praksi se je izkazalo, da je tovrstna odreditev v nasprotju z drugimi zakonskimi akti. Kljub temu bomo proučili možnosti, da bi začeli s postopkom odreditve ureditve objekta.

ODGOVOR JE PRIPRAVIL: Občinska uprava

VPRAŠANJE JE POSTAVILA: Ema Goričan na 10. redni seji OS, 24. 9. 2020

VPRAŠANJE (pisni predlog):

Glede na to, da naš muzej Moja Ljubljana slavno in neslavno omenjajo po časopisih in TV, kakšna bo njegova usoda. G župan lepo ste odgovoril, da spoštujete našo naravno in kulturno dediščino Ljubljane. Potem predlagam, da se to s strani Občine pokaže z dejanji.

Občani sprašujejo ali bo muzej res odšel iz Vrhnike in zakaj ?
Saj nam je vse znano in poznano o DRL, pa vendar...

Tako dobro in bogato zastavljenega muzeja je prava redkost. Ljubljana je edina reka, ki ima prazgodovinsko zgodbo. Svoj muzej si zasluži skozi zgodovino najdišč, tudi deblaka, kolo na Barju - ki jih še skrivata in hranita v sebi. Zakaj se ne bi potrudili, da muzej ostane, in se ga povzdigne v svet z vizijo projektov, ki jih DRL ima. Postavljen je tudi z evropskimi in državnimi in občinskimi sredstvi, ki so prepoznali njen potencial. Pokojna ga Čarni mi je že pred desetletjem rekla: Ema kaj pravite ali bomo kdaj na Vrhniki dobili kakšno stavbo za muzej? Pa se je zgodilo.

Kader v DRL je pripravljen za samostojno delo naprej. MGML bi še naprej bedel nad razstaviščem za strokovno plat. Dolžnost občine je da pravočasno zanj pripravi strokovno strategijo in vizijo v razvoju Občine Vrhnike. Kadra imate dovolj in usposobljenega, da to pripravijo in pomoč DRL-ja

Jaz tako razumem, da je tudi DRL, »otrok občine«, ki je potrebno zanj skrbeti, kot ZIC, kultura, in vse pred in šolske ustanove. Nihče od teh ne more samostojno živeti.

Vem, da je bilo v času gradnje DRL preveč politično obarvanih negativnih komentarjev, kako drago je bilo. Kaj pa je danes poceni?. Kako začeti tak projekt in ga pripeljati do konca, pa ve tisti, ki je bil vanj vpet od A - Ž. Zdaj ni čas za tak način razmišljanja. Ali je muzej potreben ali ne? Tu je in naš je, dan nam je.. Na-povezuje se na vse ostale vrhniške znamenitosti, Močilnik, Retovje, Star Maln, Bistro, zaledje 7 imen reke Ljubljane...Katera občina ima še toliko biserov v krogu 5 km?. Mislim, da so se v DRL že dokazali doma in v svetu, s projekti, programi, da je vreden naše skrbi in pozornosti. In še se odpirajo vrata na Unescov seznam. G Župan v letu 2019 ste imel posebno čast sprejeti evropsko priznanje iz Strasburga, DRL kot 10 najboljših praks s področja kulturne dediščine.

Predlagam da poskrbite zanj, tudi finančno, da bodo lahko zaposleni preživeli in delali na razvoju dogodkov. Zaposlitev bi dobilo 5 domačinov, sedaj sta tam samo še dva prekarca. Zakaj so bila že letošnje leto zmanjšana sredstva iz 80 na 60 tisoč in tudi v proračunu za naslednji dve leti 2021 in 22 je isto planirano. Predlagam, da jim vrnete sredstva nazaj vsaj na 80 tisoč.

Upajmo, da se bodo tudi spremenili korona časi, da bo normalno potekalo življenje turizma.

Če ni škoda dati toliko denarja za odvetnike, nadzorni odbor za preiskovanje Robove ceste, ki je čisto pase, naj bo še za delovanje muzeja.

Tudi Močilnik bo za Občino in vse vpletene velika delovna preizkušnja in odgovornost, ki bodo znali in zmogli najti najboljše rešitve, ki jo pričakujejo občani Vrhnike. Vsem, ki bodo vpeti v ta projekt, želim veliko delovne sreče. Vem kaj pomeni pozitivno zaupanje v tiste, ki si upajo, znajo in zmorejo - pogumne. Želja moja in vseh da dočakamo še tudi to otvoritev in lepo novo tablo ob cesti, da se v Močilniku streže hrano in pijačo...

ODGOVOR:

Občina Vrhnika sofinancira razstavo Moja Ljubljana oz. Doživljajsko razstavišče Ljubljana v skladu s podpisanim sporazumom o partnerstvu z MGML. Višina sofinanciranja za leti 2020 in 2021 je bila dogovorjena v aneksu, podpisanem decembra 2019. Znesek občutno presega

sofinanciranje občine, ki je bilo predvideno v investicijskem programu. Ta je predvideval sofinanciranje v zneskih, ki jih navajamo v nadaljevanju, po posameznih letih:

leto 2016: 40.110,54 EUR

leto 2017: 32.110,54 EUR

leto 2018: 24.185,54 EUR

leto 2019: 20.366,18 EUR

Program predvideva tudi prihodke od prodanih vstopnic, trgovine s spominki in kavarne/čajnice v naslednjih zneskih:

leto 2016: 38.025,00 EUR

leto 2017: 50.025,00 EUR

leto 2018: 62.150,00 EUR

leto 2019: 79.700,00 EUR

Prispevek občine v tem letu glede na predvideno gibanje sofinanciranja predstavlja več kot trikratnik v programu predvidene vsote. Prihodki iz dejavnosti razstavišča so v letu 2019 znašali 16.089,89 EUR, kar predstavlja petkrat manj od prihodkov, predvidenih v investicijskem programu, ki je bil osnova za odločitev o investiciji. Razumemo lahko, da je avtor investicijski program zastavil pretirano optimistično, vseeno pa pričakujemo, da se bo partner maksimalno potrudil za pridobitev vsaj dela predvidenih prihodkov, tako kot občina, ki podpira razstavišče kljub bistveno slabšim rezultatom od načrtovanih.

Občina Vrhnika kot nosilec projekta v skladu s sporazumom izvaja tudi vse ostale obveznosti, enako pa pričakuje od MGML, ki je kot partner odgovoren za poslovno vodenje, programsko vodenje, razvojno in strateško zasnovu, izdelavo strateškega načrta, promocijo in trženje - in ostale naloge, kot je to določeno v sporazumu. Verjeti želimo, da se je ekipa razstavišča v preteklih letih dovolj usposobila za uspešno poslovno in programsko vodenje, trženje; pa tudi za pripravo ustreznega načrta za prihodnost razstavišča, ki bo prepričal v smiselno nadaljnje podpore javnih sredstev razstavišču.

ODGOVOR JE PRIPRAVIL: Matej Černetič, vodja Oddelka za družbene dejavnosti

VPRAŠANJE JE POSTAVILA: Ema Goričan na 10. redni seji OS, 24. 9. 2020

VPRAŠANJE:

V športnem parku je letos postavljena nova gostinska brunarica, ali je od najemnika ali ZIC-a? Zanima me če je bil razpis za najemnika, kdo je najemnik, in če plačuje najemnino Občini ali ZIC-u?

ODGOVOR:

11. junija 2020 je bilo objavljeno Javno povabilo za programsko ožvitev kulturnega, športnega in turističnega utripa Vrhnike v juliju in avgustu 2020. Javno povabilo je bilo objavljeno na spletnih straneh:

- Občinski spletni strani: www.vrhnika.si.
- Portalu www.mojaobcina/vrhnika.si.
- Spletni strani Zavoda Ivana Cankarja Vrhnika: www.visitvrhnika.si.

Prijave so se zbirale do 18. 6. 2020. Ponudnik se je dne 17. 6. 2020 prijavil na razpis in bil izbran za najugodnejšega. Zavod Ivana Cankarja Vrhnika je kot upravljavec Športnega parka Vrhnika oddal v najem del športnega parka za namen gostinskega lokala. Na podlagi

Prijavnice za gostinske storitve na lokaciji Športnega parka Vrhnika Poletje 2020 se je sklenila najemna pogodba. Najemnik je plačeval najemnino v skladu s to pogodbo.

ODGOVOR JE PRIPRAVIL: Zavod Ivana Cankarja

VPRAŠANJE JE POSTAVIL: Janez Pivk na 10. redni seji OS, 24. 9. 2020

VPRAŠANJE:

»Pozdravljeni. Na včerajšnji 10. seji OS, sem zastavil vprašanje glede ureditve križišča za Zaplano na Cesarskem vrhu in ureditev avtobusnega postajališča v smeri Logatca. Pred enim letom sem dobil posredovan odgovor od DRSI da je v izdelavi IZP projektna dokumentacija predvidoma do konca leta 2019 bo izdelana PZI projektna dokumentacija, realizacija projekta v letih 2020/2021.

Pred nedavnim je bilo to križišče s strani vzdrževalca cest samo preplasteno z novim asfaltom, zato želim odgovor ali kompletna prenova ne bo izvedena.

V primeru na negativen odgovor, želimo, da občina Vrhnika vseeno pridobi soglasje za postavitve saj dveh solarnih svetilk na mestu avtobusnega postajališča proti Ljubljani, saj kar nekaj srednješolcev v jutranjih urah čakajo v temi in se je že zgodilo da avtobus pelje mimo.

ODGOVOR:

Na DRSI smo poslali vprašanje, vendar še nismo prejeli odgovora.

ODGOVOR JE PRIPRAVIL: Janez Jelovšek, vodja Oddelka za okolje in komunalo

POBUDO JE PODAL: Zdravko Železnik na 10. redni seji OS, 24. 9. 2020

POBUDA:

G. Železnik predlagal, da se v križišču državne ceste Vrhnika-Horjul in LC Podlipa-Smrečje opravi ogled s predstavniki DRSI ter se prouči možnost o tretjem pasu.

ODGOVOR:

Na DRSI smo poslali vabilo, da se na Podčelu dobimo na sestanku, vendar se še niso odzvali vabilu.

ODGOVOR JE PRIPRAVIL: Janez Jelovšek, vodja Oddelka za okolje in komunalo